

GAZETA TRANSILVANIEI.

SUBSCRIBIA
PETRU MAJORIU

Redacțiunea și Administratiunea: târgulu inului Nr. 22. — „Gazet'a“ ese de 2 ori in septemana: Joi'a și Duminec'a. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XII.

Se prenumera la postele c. și r., și pe la DD. corespondenti. — Pentru un'a serie garmondu 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 3.

Joi, 1224 Ianuariu

1878.

„Unu cuventu sinceru.“

Brasiova, in 23 Ianuariu 1878.

Domnulu Zamfiru M. Rozescu doctorandu in sciintiele de statu ne adreséza din Budapest'a o scrisóre, in care se apera contra atacurilor unei corespondintie publicate in Nr. 97 alu Gaz. Trans. din anulu trecut. Damu locu cu placere acestei aperari a unui teneru romanu, care se simte adencu ofensatu in onórea și reputatiunea s'a, in simtiulu seu de romanu. Déca d. Rozescu, care in acea corespondintia a fostu calificatu de reu romanu, ba chiaru de renegatu de aceia, cari venéza numai dupa interese private facundu servitie diuarielor maghiare intru insultarea a totu ce e romanescu, ar' fi tacutu faciá cu acést'a acusare teribila, atunci publiculu romanu era in dreptu se créda, ca acele atacuri au fostu indreptatite, ca densulu in adeveru ar' avé rolele intentiuni, ce i se atribuiu, ca ar' fi capabilu a lucrá contra interesselor de vieatia ale poporului, din care s'a nascutu și in mediulocu caruia a crescutu. Astadi inse dupa ce d. Rozescu jalusu pe onórea și reputatiunea s'a de romanu se grabesce a se rectificá si a 'si cautá satisfacere inaintea publiculu nostru cetitoriu trebuie se dispara ori-ce banuiea de felulu acest'a contra persónei sale, contra caracterulu seu romanescu. Se audimu ce dice:

Budapest'a, 30 Dec. n. 1877.

Stimate dle Redactoru!

In „Gazet'a Transilvaniei“ cu datulu 23/11 Decembre m. c. avendu fericirea séu nefericirea a fi atacatu si batjocorit in celu mai duru si necrutatoriu modu de catra unu cutare d. „Cassiu“ Ve rogu respectuosu a dá locu in colónele pretiutulu diariu ce redigetii urmatórieloru deslinciri referitórie la articulu meu intitulatu „Egy ószinte szó“ si publicatu in diariulu „Közvélemény“ din Budapest'a.

Me simtiu indreptatitu a sperá, dle Redactoru, ca acést'a rogare a mea nu va poté fi refusata, deórace sum adencu ofensatu in onórea și reputatiunea mea, — in simtiulu meu de romanu, si din asta cauza nu mi se va poté detrage unicu modu possibile, de a me rectificá in publicitate, si a'mi cautá satisfacerea acolo, unde am fostu atacatu.

Protestezu din capulu loculu contra insultelor si incalparilor ce pe nedreptu mi-se facu de catra acelu d. anonimu. Ast'a cu atatu mai vertosu, ca-ci pré iscusitulu d. „Cassiu“ nu adá de demnu a reflectá la nici unu passagiu din mentionatulu meu articlu, ci puru si simplu condemnandu-lu, in locu de a me combate pe terenulu obiectivitatii, trece la personalitati, incercandu-se a me innegri si a me face de scandalu publicu. Dér' asiá se vede, ca densulu numai sub masc'a anonimitatii are cutezanti'a a calumniá si improscá cu no-reiu in altii; ignorarea ar' fi fostu deci celu mai potrivitu raspunsu la necalificabil'a pasire a dlui „Cassiu.“ Cu tóte aceste din stiina si respectu, ce am faciá de on. publicu romanu si on. redacțiune, nu potu se nu facu cateva reflexiuni, dér' fora a urmari pe d. „C.“ pe scarbosulu terenu ala denuntiarilor si calumnielor.

Referitoriu la deonestarile si insultele ce mi-s'au facutu, am se reflectezu numai atata, ca asertiunile malitiosului d. „Cassiu“, cumu-ca eu prin publicarea articulu meu am vaitu se facu reclamu, se me recomendu dloru maghiari, „cá se capetu vr'unu osu de rosu“, sunt cu totul nefundate si lipsite de adeveru.

Fia-mi permisu inca la un'a a-i mai reflectá dlui „Cassiu“. Densulu in nemarginit'a-i, nu intieptiune ci ingamfáre, avú gentiletia a me sfatui: „se nu-mi bagu nánulu, unde nu'mi fierbe óla“ Intr'adeveru démna, dér' ceva prea vulgara expresiune pentru unu erudit si aventatu „diplomat“ cá d-sa! Cu parere de reu inse trebuie se marturisescu, ca de órace eu pe d. „Cassiu“ nu-lu cunoscu de auctoritate si capacitate „diplomatica“ nu me potu supune sfaturilor dsale si acést'a cu atatu mai puçinu, cu catu cavaleresculu domnu nu me combate si critica objective. Densulu in orgoliulu seu, infumuratu de sumetia si vanitate terba, — dér' firesce pitulatu sub perdéu'a anonimitatii, — vine si prin acea 'si-manifesta rutin'a si iscusintia mare

ce are, ca apucandu-se de persón'a mea, me deuuntia si insulta in celu mai necrutatoriu modu. . .

Deórace procederea dlui „Cassiu“ nu este alta, decatu calumnia si mistificare de adeveru, si de órace densulu in celu mai bruscu modu m'a timbrau de tradatoriu, cá se ve poteti convinge dle Redactoru despre necalificabilea s'a pasire, alaturu aici unu numeru din „Közvélemény“, roganduve totdeodata, ca — de se va poté — se comunicati in „Gazeta“ si cu publiculu romanu articulu din cestiune, on. publicu judece apoi intre mine si acelu d. „Cassiu“.

Dechiaru, ca nici decatu interessulu meu personale, ci critic'a situatiune si periculu ce ne amenintia din partea slavismului, si in deosebi critic'a nóstra stare a romanilor din Ungaria si Transilvania m'a condusu la acést'a, voindu se accentuezu — dupa modestele mele poteri — chiar' in diurnalistic'a maghiara, ca: faciá de acelu periclu, aplanarea veleitatiloru intre natiunile conlocuitórie, prin egal'a indreptatire si indestulire a acelor, e neaperatu de lipsa. Si déca in acestu articlu m'am folositu cumva de vr'o spressione ce se poté restalmaci in defavorulu meu, dechiaru, ca ast'a am fucut'o fora nici o intentiune de interessu personale, ci singuru si numai din aceea cauza, ca eu sum de convictiunea aceea, cumca bun'a intielegere intre romani si maghiari este in interessulu amendurora, si asiá scriindu intr'unu tonu de reconciliare si nu din capulu loculu respingétoriu si pentru maghiari, — cu atatu mai usioru se mi-succéda chiar' in diariu maghiaru a pedá, incatu mi permitu debilele mele poteri, pe lenga dreptarile si interesele nóstre nationale.

Acést'a mi-a fostu intentiunea, si nici decatu de a voise facu afrontu barbatiloru nostri de incredere, si conducatori ai natiunei, pe carii eu cu celu mai profundu respectu si adeveratu semtiu romanescu ii stimezu si li-aderezul!

Déca totusi s'afila unii, cari se simtu atinsi prin cele scrise de mine, apoi potu fi numai atari teneri esaltati, de calibrulu dlui „Cassiu“, carii se geréza de nationalisti patentati, se octroieza de conducatori ai poporului si prin netactic'a loru strica, dér' nici decatu ajuta causei nóstre nationale.

Primiti s. c. l.

Zamfiru M. Rozescu,
doctorandu in sciintiele de statu.

Asia d. Rozescu. Acuma se vedemu care este intielesulu articulu din cestiune pentru care a intimpinatu ds'a ataculu dlui „Cassiu“. Pentru cá se facemu destulu dreptei sale dorintie de a i se dá satisfactiunea ceruta si pentru cá acést'a satisfactiune se fia deplina, vomu reproduce aci p' catu ne concede spatiulu in estrasu punctele esentiali ale acelu articulu intitulatu „Unu cuventu sinceru“ si publicatu in fruntea diariulu „Közvélemény“ Nr. 336 din anulu trecut:

„Acumu candu resolvarea cestiunii orientali invólva unu periculu iminentu pentru patria nóstra — scrie d. Rozescu — este de doritu a cunósce si atitudinea filoru de limb'a romana ai patriei nóstre comune. Ar' fi de doritu se ne portamu nepreocupati si cu-o judecata démna faciá de aspiratiunile loru nationale si faciá de principiile dupa cari se dirigu conducatorii romani. Speramu ca cei chiamati voru luá acést'a in mai mare consideratiune pe viitoriu. Acuma potu afirmá numai atat'a, ca partea preponderanta a conducatoriloru romani, ce e dreptu, pórtá la anima binele poporulu romanu, inse pentru aceea nu nutresce tendintie contrarie statulu. Sunt unele esceptiuni de aventurieri dér' aceia sunt desavuatii de inteligintia patriotica romana. Nu se poté contestá inse ca sunt si de aceia cari profeséza idei si principii, cari nu sunt intru tóte compatibile cu ide'a de statu maghiaru. Aceste sunt elementele centrifugale, disidenti, cari gravitéza in afara. Asemeni fenomene se aréta unde referintiele sociali nu sunt consolidate indestulu, unde organismulu statulu nu jace pe base destulu de solide. . . Tocmai acést'a inse contribuie cá interessulu de esistintia alu statulu

nostru se fia periclitatu in faci'a criticeloru eveneminte, tocmai candu colossulu nordicu vrea se nimicésca pe contrariulu seu, ccea-ce invólva unu mare periculu nu numai pentru musulmanii bravi luptatori, ci pentru tóte popórele Europei orientali. Deci mai inainte de ce aripele selbatice ale moscovitismulu cotropitoriu s'ar' impreuná de asupra capulu nostru si s'ar' realisá fantasmagoriile panslaviste, ce ar' fi mai naturalu decatu a ne aliá contra egemoniei cazaciloru. La acést'a aliantia ar' fi chiamati maghiarii, romanii, polonii si grecii, inse intru acést'a mai multu ungurii si romanii. Ce ar' fi dér' mai de doritu si mai naturalu spre evitarea periculu decatu o aliantia a acestoru doue natiuni avisate un'a la alta. Speramu ca preocuparea si pusilanimitatea va disparé si aceste doue natiuni intielegundu-si bine interesele analóge voru incepe a se onorá si respectá reciproc. Acést'a va fi o aliantia naturala si aceste doue natiuni se voru luptá inca impreuna pentru esistintia contra inundatiunei slave.“

D. Rozescu trece apoi a scusá intrarea Romaniei in resbelu, dicundu ca a fostu silita a face acést'a, deórace poterile garante o lasasera in man'a sortii, inse asecura, ca romanii cá ginte latina nici-odata nu se voru animá de ideile lui Aksakoff si Fadejev. Constata, ca ar' fi o nedreptate a condemná atitudinea romanilor, ci de condamnatu este impotintia diplomatiei europene. Se incérca apoi a dovedi ungariloru, ca independintia, eventualu neutralizarea Romaniei ar' fi unu bine si pentru unguri. Consolidarea statulu romanu la Dunarea de josu contribuie la intarirea statulu maghiaru. Cari sunt cugetele rezervate ale invasiunei rusesce in Turci'a, nu se scie, ci se presupune. Fapta este inse, ca nici turculu, nici muscalulu, ci Europ'a occidentala si monarhi'a nóstra e chiamata a duce civilizatiune intre raiale. Deci in aceste momente de mare periculu se cere imperativu complanarea veleitatiloru de rassa, se cere se ne animamu pentru binele comunu! —

Trebuie se fimu drepti si se recunóschemu ca acestu articulu nu contine nimicu ce ar' indreptati pe careva a invinui pe d. Rozescu ca ar' fi voitu „se insulte pe romani“ séu ca ar' fi voitu „se-i invetie cumu are se se pórté cá se castige gratia unгурésca“. Este dér' fórte regretabilu ca cu tóte aceste d. „Cassiu“ a facutu dlui Rozescu asemeni imputari grave. Departe de noi, cá se presupunemu o rea intentiune din partea dlui „Cassiu“ trebuie se combatemu aspru usiurintia cu care fara nici-o basa reala a aruncatu cele mai grave prepusuri si invinuii contra persónei dlui Rozescu. Unulu din cele mai tari argumente in aperarea acestuia este negresitu just'a afirmare ca „Cassiu“ nu la combatutu si criticatu obiectivu. A scrie intr'unu diariu maghiaru, fia acest'a catu de contrariu interesselor nóstre, in favorulu unei reconciliatiuni natiunale, a combate sinceru pentru ide'a sublima a onorarei si respectarei reciproce intre doue natiuni cu interese de esistintia analóge nu insémna nicidecumu a fi trecut in taber'a inimica, nu poté fi restalmacitu in sensu antiromanescu nici chiaru atunci, candu argumentele aduse ar' fi gre-site, candu premisele s'ar' compune din pareri retacite.

Dupace d. Rozescu insusi concede ca vreo expresiune din articulu seu citatu ar' poté fi restalmacita in defavorulu seu nu mai este de lipsa a accentuá din parte-ne, ca in multe nu potemu impartasi vederile dsale. Scopulu nostru pentru acuma nu poté fi de a intrá in meritoriulu cestiuniloru slevate in acelu articulu, vomu dice inse si noi cumu a disu redacțiune lui „Közvélemény“ ca contine si multu adeveru. La un'a inse ne simtimu datori a mai reflectá. D. Rozescu combate tactic'a, séu mai bine disu netactic'a procedere a aceloru teneri, cari se geréza de nationalisti patentati, se octroieza de conducatori ai poporulu

si prin portarea lor strica mai multu decat ajuta causei n6stre natiunali. Abstragundu cu totulu dela pers6n'a dlui „Cassiu“, pe care noi nu 'lu numeramu intre acesti teneri, trebuie se intrebamu pe d. Rozescu, ca 6re inainte de a face acelu pasu in publicitatea maghiara, inainte de a adresa diuariului „K6zvélemény“ cuventulu seu sinceru, cugatus'a elu indestulu la efectulu celu potea produce in favorulu s6u in defavorulu interesselor natiunale, judecatu-a densulu de ajunsu insemnatatea tuturor asertiunilor sale in fa6ia impregiurarei, ca aceste veneau dela unu teneru romanu, ca erau indreptate catra organulu unui partitu maghiaru, care, desi opositiunala, profes6za pe fa6ia principii contrarie interesselor de esistenza ale poporului romanu din aceste tieri, ganditusu-a in fine la aceea, ca c6 romanu si elu facea parte dintr'unu intregu, dintr'unu mare partitu nationalu si ca er6 datoriu, candu voi6 se pledeze pentru drepturile si interesele natiunei sale, a fi cu cea mai mare atentiune, c6 nu cumva prin vreo asertiune neprecugetata se vina in conflictu cu atitudinea politica a connatiunilor sei? Nu 'si-a pusu d. Rozescu intrebarea, ca 6re ce ar' face unu june maghiaru intr'o situatiune anal6ga? „Am scrisu intr'unu tonu de reconciliare si nu din capulu locului resping6toriu, am scrisu pentru maghiari“ dice d. Rozescu. Tonulu reconciliantu in scriere mai cu s6ma la noi, unde pasiunile natiunale sunt si asia destulu de escitate, p6te servi scriitoriului numai spre lauda, d6r' d. Rozescu voidu a traduce in fapta frum6s'a s'a intentiune a mersu asia departe incatu fara se voi6sca s'a pusu mai cu totulu pe terenulu de cugetare maghiaru. De aci vine ca int6rbuint6za in articolulu seu desu mentionatu chiaru si termini de cei mai usitati la maghiari in combaterea natiunaltatiloru nemaghiare. Asia calaresce si densulu pe asertiunea teoretica a maghiarismului care in realitate nu e de locu fundata, ca adeca s'ar' afl6 la noi in patria elemente centrifugale, cari gravit6za in afara („centrifuga! elemek, kifel6 gravit6ló dissidensek.“) Fa6ia cu esemplar'a loialitate a poporului romanu din Transilvani'a si Ungari'a probata de nenumerate ori, fa6ia cu impregiurarea ca pana acuma nu a succesu politiei vigilante a guvernului actualu a descoperi macaru numai unu singuru faptu care in realitate ar' pot6 se justifice acea suspitiune, a fostu de totu cutezata si neprecugetata asertiunea dlui Rozescu, ca la noi in ti6ra s'ar' afl6 astfelu de elemente, cari aru inv6lve chiaru unu periculu pentru statu. D. Rozescu trebui6 d6r' se se gand6sca de diece ori inainte de a scrie o asemenea asertiune si atunci cu atatu mai vertosu se n'o fi scrisu. D6r' ceremu p6te de odata prea multu dela d. Rozescu. Densulu este, ac6st'a se vede din scrierile sale, inca incepetoriu, si c6 unu incepetoriu este de scusat cu atatu mai multu, cu catu intentiunea s'a a fostu buna si curata. Patianiile 'lu facu pe omu prudentu. D6ca d. Rozescu s'ar' fi consultatu mai inainte seriosu cu mai multi amici de ai sei, d6ca le ar' fi impartasitu articolulu ce l'a scrisu: acesti'a l'ar' fi facutu p6te atentu la un'a s6u alta er6re si astfelu s'ar' fi potutu evita mai lesne atatu ataculu regretabilu din partea lui „Cassiu“ catu si mai vertosu contrastulu in care se afla unele asertiuni ale dlui Rozescu cu starea adeverata a lucrurilor, cu principiile profesate de connatiunaliu sei. D6ca articolulu dlui Rozescu nu ar' fi avutu scaderi in privint'a ac6st'a p6te ca diuariulu „K6zvélemény“ nu s'ar' fi grabitu alu public6, dlu Rozescu ar' fi avutu inse convictiunea, ca a facutu totu ce cerea bun'a cuviintia, disciplin'a, solidaritatea natiunala dela procederea unui teneru romanu in aperarea drepturiloru si a interesselor natiunei sale.

Ori-catu de gresitu ar' fi fostu inse pasulu acelu alu seu, din puuctu de vedere alu tacticei si alu disciplinei nationale, care trebuie se-o observe fiecare romanu betranu si teneru in lupt'a constitutionalu pentru drepturile poporului seu, dlu Rozescu nu s'a instrainatu de noi nici unu momentu, elu este cu trupu si sufletu romanu si cu bucuria luamu actu de declaratiunea s'a franca ca „nicidecumu nu a voidu se face afrontu barbatiloru de incredere romani, pe cari cu celu mai profundu respectu si adeveratu simtiu romanescu ii stim6za si le ader6za.“ Pe terenulu acest'a alu respectarii reciproce, alu conlucrarei fratiesci si solidarie dorimu se vedemu intotdeauna pe d. Rozescu, pe toti tenerii romanu cati se simtu chiamati a esi pe aren'a lupteloru politice, desvoltandu-si frum6sele lor talente, in folosulu patriei si alu poporului romanu!

La situatiune.

Brasiovu, in 23 Ianuaru 1878.

Lucrurile se incurca din di ce merge. Anulu ac6st'a, care s'a inauguratu la noi cu procesulu Mileticiu, promitea fi catu mai interessantu pentru actori nu mai pu6inu c6 pentru spectatori. In timpu ce ministrii Tisza si Szell se aflau la Vien'a spre a regul6 multe socoteli, pe cari le are Ungari'a cu Austri'a si spre a face astfelu possibilu realisarea noiei impacari dualistice intre nemti si unguri, nemultumitii reprezentanti ai tierii unguresci din Budapesta se adunara la unu locu spre a se sfatu cumu se rest6rne mai curundu si mai siguru pe guvernulu, pe cabinetulu Tisza, care 'si-a perdutu t6ta popularitatea la „adeveratii“ turcomaghiari. Ac6st'a a contribuitu multu la latirea screei in capital'a Ungariei, ca ambele ministere austro-ungare 'si-ar' fi datu dimissiunea. S'a constatatu inse, ca asia departe inca nu a ajunsu lucrulu, d6r' dnii Tisza si Szell nici n'au potutu aduce dela Vien'a, dupa insesi marturisirea oficiosiloru maghiari, altu resultatu mai favorabilu pentru ei, decat prospectulu, ca p6te in celu mai apropiatu timpu se voru ved6 siliti a se liber6 de greau'a sarcina ce-i apasa dandusi demissiunea, caci nu prea e sperantia c6 parlamentulu austriacu se prim6sca t6te conditionile noului pactu. D6r' celu ungurescu? —

Cu conditionile impacarei ar' mai merge cumu ar' mai merge, d6r' acumu sunt conditionile de pace intre beligeranti, cari ne facu cea mai mare bataie de capu. Contele Andr6s 'si-a luat unu aventu de a protest6 contra unei paci separate intre Russi'a si Turci'a, d6r' a remasu deocamdata la atata — adeca la aventu si oficiosii austro-ungari se intrecu in asigurari, ca d. Andr6s nu a voidu nici decumu se supere pe colegulu seu Gorciacoff si ca departe se fia ori-ce banuie'l'a, ca s'ar' fi intielesu s6u ca ar' voi se se intielega cu Angli'a contra Russiei. Ceea ce ar' dori contele Andr6s din t6ta anim'a s'a, ar' fi numai se afle, de se p6te cu-o 6ra mai inainte, adeveratele conditioni de pace ale Russiei. Adrianopolulu este in man'a russiloru, tratarile asupra conditioniloru armistiului s'au inceputu intre russi si turci si in curundu vomu afl6 adeveratele pretensiuni ale russiloru, dicemu adeverate, ca-ci totu ce s'a scrisu pana acuma despre aceste conditioni este mai multu inventiune. Cabinetele isi pipaiescu pulsulu unulu altui'a prin mediulu pressei oficiose si neoficiose. Ast'a e totu. Turcofilii nostri ar' vrea c6 Romania se scape numai cu independint'a din valmasiagulu in care au bagat'o impregiurările critice; la toti le-ar' d6 cate cevasi numai romani se nu capete nimicu. Dorinti'a ac6st'a a lor nu se va implini. Nici scornirile reutaci6se despre o intentiunata reluare a Bassarabiei de catra russi nu 'si voru afl6 adeverint'a factica, ca-ci asia a fostu scrisu in stele, c6 nici un'a din profetiile minciun6se ale turcomaniloru se nu se implin6sca.

La resultatulu alegeriloru municipali in Transilvani'a.

Brasiovu, 10 Ian. n. 1878.

(—) Restauratiunile (alegerile municipali) in comitatele din Transilvani'a s'au finitu.

Dupa scirile ce avemu, romanii, chiaru si in comitate de acele in cari facu ei maiortatea locuitoriloru, au fostu de astadata si mai tare respinsi de pe terenulu vietiei municipali, decat cumu s'a fostu intemplantu la alte restauratiuni.

D6ca cautamu indereptu la restauratiunile comitatense intemplate dela 1861 inc6ce, ne convingemu, ca maghiarii, caror'a legea prin dispusetiunile ei cele maiestrite le-a asecuratu maiortatea in reprezentantiile municipale, s'au silitu din respoteri cu ocaziunea fiacarei restauratiuni, a respinge pe romani totu mai multu din positiunile vietiei municipale.

Luandu la mana list'a membriloru din reprezentantiile municipale dela 1861, 1867, 1870 precumu si a functionariloru alesi in deosebitele aceste perioade, vomu ved6, ca numerulu membriloru romani ai reprezentantiiloru municipali scade din restauratiune in restauratiune si ca posturi ocupate in urm'a unei restauratiuni de catra impiegati romani, la procsim'a restauratiune nu se mai dau la romani. Totu ac6st'a procedere se observa si la oficiile de statu. D6ca vomu caut6 numai la judecatoriile regesci infintiate la 1874 ne vomu convinge, ca in loculu judiloru morti s6u pensiunati nu s'au mai denumitu romani si de s'a denumitu vreunulu a fostu numai o esceptiune.

De este prevediuta in sistem'a de guvernare a statului maghiaru ac6sta procedere, s6u ca provine numai din ura catra rass'a romana, au d6ra din prea pu6inu tactu politicu, nu vomu a cerceta astadata. Aceea inse, ca asia nu este bine, o simte fiacare bunu patriotu, carele vrea binele tierii si fericirea pop6loru ei.

Pentru acuma, fara a ne ocup6 mai departe cu grav'a ac6st'a cestiune, vomu present6 lectoriloru nostri unu conspectu despre functionarii romani administrativi alesi cu ocaziunea noiei restauratiuni in deosebitele comitate din Transilvani'a unde locuitorii romani sunt in maiortitate.

S'au alesu romani:

1. In comitatulu Brasiovului: unu fiscalu, unu asessoru la scaunulu orfanalu, si unu vice-notariu.

2. In comitatulu Sibiiului: unu protonotariu si trei pretori (szolgabir6), unu vicenotariu, doi medici cercuali, unu subpretoru si unu vicenotariu la scaunulu orfanalu.

3. In comitatulu Albei de josu: Unu presedinte la scaunulu orfanalu, unu pretoru si unu vicenotariu.

4. In comitatulu Ternavei-mari: unu asessoru la scaunulu orfanalu.

5. In comitatulu Ternavei-mici: unu presedinte la scaunulu orfanalu si unu vicenotariu.

6. In comitatulu Huniad6rei: unu presedinte la scaunulu orfanalu, unu asessoru, unu subnotariu, doi pretori si doi vice-pretori.

7. In comitatulu Turd'a-Ariesiu: unu vicenotariu si doi pretori.

8. In comitatulu Clusiiului: unu fiscalu, unu vicenotariu, unu pretoru si unu vice-pretoru.

9. In comitatulu Muresiu-Turd'a: unu pretoru.

10. In comitatulu Fagarasiului: unu vice-comite, trei vicenotari, unu presedinte si unu asessoru la scaunulu orfanalu, trei pretori, unu perceptoru si unu controloru.

11. In comitatulu Bistriti'a-Naseudu: unu protonotariu, unu fiscalu, doi judi la scaunulu orfanalu unu vicenotariu, unu perceptoru, doi pretori si cinci subpretori, unu fisicu si doi chirurghi cercuali.

D6ca va fi remasu undeva vr'unu postu conferitu romaniloru de noi neobservatu, ac6st'a s'a potutu intempl6 numai din cauza, ca vr'unu nume ni se va fi parutu ungurescu, pre candu elu este portatu de unu romanu s6u ca vr'unu nume ni s'a parutu a fi romanescu, pre candu p6te acelu in fapta va fi numele cutarui amplotiatu maghiaru, — d6r' in totu casulu credemu, ca reasumatulu facutu aci este catu se p6te de esactu.

Impregiurarea, ca in unele comitate romanii nu au nici atati membri in reprezentantele comitatelor, cati ar' pot6 se aiba si pe lenga defavorurile legeri municipale, este a se atribui dupa informatiunile ce ne vinu mare parte si indiferentismulu inteligentiei n6stre din unele tienuturi; d6ca de alta parte romanii au intratu in anumite reprezentantie municipale in unu numeru catu se p6te de considerabilu d. e. in comitatulu Solnocu-Doboc'a, este a se multumi numai atitudinei inteligentii romane din acelu comitatu.*)

Din comitatulu Tirnavei-mici, 3 Ian. 1877

In comitatulu Tirnavei-mici au decursu alegerile functionariloru municipali in 28—29 Dec. 1877. De au descriu maghiarii fidelu decurgerea acestoru alegeri in vreunu diurnalu opositiunala ori ba, nu potu sci, ne-dandumi man'a a ceti diurnalu maghiaru de ac6sta col6re, destulu ca acestu actu unii dintre diualoru l'au botezatu „denumiri“ altii „scandalu“, 6ra altii mai umoristici iau disu „comedia constitutionalu“. Fia ce va fi eu cu ac6sta ocaziune voi arunc6 asupra acestui actu o privire fugitiva singuru din puuctu de vedere romanescu, inse inainte de a veni la obiectulu dilei, sum silitu a reinprospet6 in memoria ceva din trecut.

Inca din anulu 1861 au inceputu si aici fregarile nationali candu ageru candu mai inversunatu c6 si in alte comitate. In un'a din adunarile municipale tienute in dilele lui Martiu 1863 in opidulu Cetate-de-balta, romanii si maghiarii au inchiatu unu pactu memorabilu, care intre pop6ra cu simtiu de dreptate si ecuitate aru fi fostu in stare a asigura pe unu venitoriu indelungatu pacea interna

*) Ni se spnue ca pentru ac6st'a atitudine unu preot din acelu comitatu ar' fi fostu infruntatu de superiorulu seu, ceea ce inse nu ne vine a crede.

a nationalitatilor din comitatu. Acestu pactu in deliniamentele sale principali se p^ote reasumá in urmatoriele :

Fiindu pe acelu tempu comite supremu d. Cav. Ioanu Puscariu, s'a decisu, cá ori-candu va fi comite supr. romanu, protonotariulu se fia maghiaru, si vice-versa. Oricandu s'ar' alege deputati la diet'a tieriei, unulu se fia maghiaru, ér' celalaltu romanu. Dintre doi judi supremi (föb^oiro) unulu se fia maghiaru, celalaltu romanu, asemenea si vice-comitii. Dintre 8 subprefectii (szolgabiro) 3 maghiari, 3 romani si 2 sasi. Acésta proportiune s'a statoritu si la compunerea tribunalului, si pana josu la denumirea cancelistiloru si servitoriloru. Dintre maghiari sub conducerea fericitulu conte Lupulu Bethlen, au fostu de fa^ocia si au sigilat u acestu actu prin intinderea dreptei si deobligarea cuventulu de onóre contii: Camillu Bethlen, Ignatiu Ludovicu si Georg Haller de Hallerstein, Baronu Splényi, Bornemissza, si alte notabilitati, precumu Földvári, Szilvásy, Coloman Boér, Pócsa, Gyárfás, Thuroczy, Szilagyi s. a. Dintre romani au dusu rolulu de matadori in contra vointiei administratorelui Pinciu si Moldovanu, dintre cari celu de antaiu nu au comparatu in 29 Dec. cá se védia pe cei angagiati cu onóre, cumu dau lovitura de mórte fetulu seu atatu de preamaritu in fasie.

La restauratiunea din 1867 fratii maghiari sub unu pretestu de nimicu nu s'au invoitu, cá cu comitele supr. maghiaru, protonotariulu se fia romanu, in celalalte, desi nu intocma, totusi s'a respectatu pactulu din 1863 chiaru si fa^ocia cu Franciscu Béldi.

In anulu 1871 candu natiunea domnitória pusese binesioru peciorulu pe gatulu natiuniloru nemaghiare, se apucara si forfecara pactulu din 1863 dupa placu, assignandu pentru romani posturile de presiedinte si unu asessoru la scaunulu orfanalu, unu subprefectu si unu subnotariu in gremiu pentru limb'a romana, care atunci inca era limba protocolaria in comitatu.

Acumu se venimu la 28—28 Dec. 1877.

Inca cu multe septemani inainte de alegere se audiea svonu, ca subprefectu si subnotariu nu voru mai fi, nu mai potu fi. Romanii nu puteau dá credientu acestoru faime, pentru ca chiaru maghiariloru le placea a se fali la ocaziunile date, ca in acestu comitatu pretensiunile nationalitatiloru sunt complauate, pentru ca postulu de subnotariu este legatu de dreptulu limbai protocolarie asiguratu prin legea de nationalitate, si pentru ca, — abstragundu dela aceea, ca subprefectu romanu Bianu, nu numai ca e uniculu cualificatu intre toti, dér' sub totu periodulu servitiului s'a purtat in intielesulu strinsu alu cuventulu cá functionariu alu statulu. Pe langa tóte acestea faimele au devenitu fapte. In comisiunea candidatória nu a intratu nici unu romanu, ci 6 maghiari, intre cari contele E. Haller care se vede ca are destinele comitatulu in mana, si le tratédia cu tóta usurinti'a. Dupa multa bataia de capu sublim'a comisiune totusi a candidatu pe Bianu intr'unu cercu, unde au fostu siguri ca nu va fi alesu, si ca alesu nu ar' puté primi. Maghiarii au fostu provocati se staruiesca, cá si in contra vointiei comitelui supr., si a contelui E. H. se fia alesu Bianu, si prin acést'a se 'si salvedie onórea angagiata. Numai 2 voturi maghiari pentru Bianu. Posturile de vice-notari in gremiu s'au datu la doi maghiari, romaniloru, cari s'au provocatu la lege si la pactulu renumitu, li s'a respunsu cu insulte.

Asia 60 mii romani au doi functionari alesi, presiedintiele si subnotariulu comisiunei orfanale. Acumu dupa trecerea restauratiunei se felicita fratii maghiari, ca afara de doi au departatu pe romani din tóte functiunile, déra si pe acést'i ii voru alungá candu voru voi.

Din acestea p^ote invetiá ori-cine, cata valóre potu avé promisiunile solemne, si cuventulu de onóre alu ungurulu, si cum venerédia ei legile aduse de densii. Acesti ómeni nu dorescu a castigá simpathiile natiuniloru conlocuitórie, ci voiescu total'a distrugere si cum amu dice vrajirea loru in maghiari. Romanii in aceste inpregiurari triste se mangaie cu cunoscinti'a, ca nu singuri sunt condamnati a trai in statu constitutionalu, ci si raialii Sultanulu Abdul-Hamid.

Totu camu asia liberalu si consecuentu au processu comitele supremu Gabrielu Bethlen si candidatoriulu Haller si fa^ocia de maghiarii loru. Fiscalulu Gáspár, fecioru de plugariu din Petri-faleu, unic'a capacitate juridica pentru acestu postu,

nu a intratu in candidare, cá se pota ocupa acelu postu unu gagautiu ruinatu. Postulu de protonotariu era destinatu la unulu de nascere mai inalta, dér' ingreunatu cu datorii. Subprefectu Petri celu mai capabilu dupa Bianu, dér' celu mai energicu intre toti, fiindu ca possede 400 jugere, au fostu silitu se faca locu altuia fara posesiune. Cutare medicu nu s'a candidatu . . . lumea vorbesce ca ar' fi denuntiatu canduva unu inventariu luat in defavórea statulu. Veterinariulu uniculu concurentu, omu cu diploma s'a respinsu, unii tienu ca, pentru ca e Sasu de nationalitate, cei ce petrundu mai adencu sustienu, ca ar' fi suspitionatu cu denuntiarea unoru trebi sublime de recrutatiune, si alte de acestea.

Unu membru alegatóriu.

Tocmai la inchiarea tóiei primiramu dela Budapest'a urmatoriulu anuciulu prea tristu :

Mihailu de Mocsonyi cu anim'a infranta de dorere face de scire in numele seu precumu si in alu filoru sei **Alessandru** si **Eugeniu**, mai departe **Andriu Mocsonyi** de **Foen** si cu so^oi'a s'a **Laur'a** nasc. **Csernovits** de **Macea**, **Antoni** de **Mocsonyi** si cu so^oi'a s'a **iosefin'a** nasc. baronésa **Brudern**, si cu fii loru **Zenone** si **Victoru**, **Georgiu** de **Mocsonyi** cu so^oi'a s'a **Helen'a** nasc. **Somogyi** de **Gyöngyes** si cu ficele loru **Livi'a** si **Georgin'a**, in fine **Ev'a** de **Mocsonyi**, — despre pré duiós'a incetare din viétia a neuitabilei sale consorte, resp. mame, sorori, cumnate si matusie, a dómnei

Catarin'a de **Mocsonyi** nasc. **Mocsonyi** de **Foen**, carea in 7/19 Ianuariu a. c. dupa médiadi la 5 óre dupa o scurta suferintia, prevediuta cu santele taine, in etate de 71 de ani, de apoplezia cerebrala, a adormitu fericita in Domnulu.

Remasitiile pamentesci ale scumpei decedate se voru binecuventá in diu'a de 9/21 Ianuariu dupa médiadi la 3 óre in „Grand Hotel Hungari“ dupa ritulu greco-orientalu, de aci se voru transportá la Foen si se voru depune acolo pentru odihn'a eterna in mormentulu familiei.

Parastasulu se va celebrá in Budapest'a la 18 Febr./2 Martiu inainte de amiédi la 10 óre in biseric'a greco-romana.

Budapest'a, in 8/20 Ianuariu 1878.

Fia-i tierin'a usióra!!!

Diverse.

— (Sentinti'a in processulu Miletici.) In fine s'a adusu verdictulu asupra lui Miletici, care dela 5 Iuliu 1876 pana in 18 Ianuariu 1878, diu'a publicarei sentintiei, a fostu ténutu neintreruptu in inchióre preventiva. Pre bas'a art. de lege VII. din 1715, Miletici fú declarat a fi comissu crim'a de inalta tradare si condamnatu la inchióre de 5 ani, in care i se va socoti si tempulu de inchióre preventiva. Totuodata fú dejudecatu si la rebonificarea speselor de processu si de intretinere in inchióre. Sentinti'a se baséza pe depunerile martorelui Rancovici, care a disu, ca Miletici a avutu de scopu nu numai a aduná bani si voluntari pentru Serbi'a ci la tempulu seu de a rescólá si pe toti Serbii din Ungari'a. Alte motive sunt: unu articlu aparutu in „Zastava“ lui Miletici, unde Serbii se provocá si animéza la subscrieri pentru unu imprumutu alu Serbiei si la inrolare voluntara, si unele epistole compromitetórie aflate la Miletici si la amici de ai lui. De inpregiurare agravatória s'a luat u calitatea de deputatu a lui Miletici. — Dupa publicarea sentintiei Miletici a pronunziatu urmatoriele cuvinte: „Inaintea lui Domnedieu, a caruia aparintia o serbezu astadi, declaru ca sum nevinovatu de crim'a ce mi se atribue. Insinezu deci apelatiune si nullitate contra acestu verdictu, pe care trebuie se lu numescu gresitu.“

— (Societatea pentru fondu de teatru romanu.) „Familia“ din Pest'a, care apare dela anulu nou de doue ori in septemana, publica unu conspectu despre starea cassei acestei societati, cetitu si aprobatu in siedinti'a comitetulu ténutu la 7 Ianuariu a. c., la care au luat u parte: presiedintele Alesandru Mocioni, vice-presiedintele Iosifu Hosszu, cassariulu Ioanu cav. de Puscariu, membrulu Alesandru Romanu si secretariulu Iosifu Vulcanu. Din acelu conspectu resulta, ca starea

cassai numitei societati dela 9 Iuliu 1877 pana la 7 Ianuariu 1878 este urmatori'a: La incheierea socoteleloru in 9 Iuliu 1877 s'a constatat u starea fondulu: a) in bani gat'a 67 fl 54 cr.; b) in chartii de valóre 11.530 fl 50 cr. Sum'a totala a venituriloru cu cele intrate de atunci este: in bani gat'a 709 fl 17 cr. in chartii 12.340 fl 88 cr.; ear' sum'a totala a speselor e de 656 fl 32 cr. Scotiendu cheltuielile din venituri, remane in bani gat'a 52 fl 85 cr. in chartii 12.340 fl 88 cr. La olalta: 12,393.73 cr.

— (Cass'a de depuneri si consemnatiuni in Bucuresci.) Consiliulu administrativu alu acestei casse a inchiu in diu'a de 31 Dec. trecutu, jurnalulu cassei pe anulu 1877. Operatiunile facute in anulu trecutu sunt urmatoriele: Primiri in numerariu 15,945,220 lei 38 bani, in efecte, acte si obiecte, 133,351.495 lei 65 bani; Respunderi in numerariu 15,665.652 lei 82 bani; in efecte, acte si obiecte 46,662.895 lei 47 bani. Din aceste resulta, ca cass'a posedea la 31 Dec. in numerariu 279.567 lei 56 bani; in efecte, acte si valori 86,690.600 lei 17 bani.

— (Botezulu Mantuitoriului) s'a serbatu in Bucuresci si acuma cá in toti anii cu mare solemnitate. Au asistatu tóte autoritatile civile si militare. Dupa seversirea santei liturgii a urmatu processiunea dela biseric'a Siatarii pana la pavilonulu de pe malulu Dambovitiei dupa programulu urmatoriu: 1. Unu detasiamentu de gendarmi pedestri. 2. Tóte drapelele corpuriloru din garnisóna. 3. Preotii cu santele icóne, urmate de inaltulu cleru dupa ordinulu seu ierarhicu. 4. Prefectu politiei. Apoi: ministrii, presiedintii si membrii adunariloru legiuitórie, inaltele curti de casatiune si de compturi, primariulu capitalei cu consiliulu municipalu, inaltii functionari ai statulu cu officerii superiori din garnisóna. La pavilonulu Dambovitiei s'a seversitu santirea apelor. In momentulu candu s'a pusu sant'a cruce in apa, tunurile de pe delulu Spirei au datu salvele indatinat. Dupa terminarea ceremoniei, processiunea, observandu aceeaasi ordine cá la venire, se întóarse la biseric'a Slatari.

Cu 1-a Ianuarie v. 1878

s'a inceputu unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI.“

Rogamu pe domnii aceia, a caroru abonamentu a expirat u cu 31 Decembre st. v. cá se grabésca cu reinoirea lui celu multu pana in 15 Ianuariu st. v., déca voiescu cá se li se tramita fóia regulatu. Pentru cá se potemu stabili numerulu esemplarielor, ce sunt a se tipari, este necessariu, cá prenumeratiunile pentru semestrulu I 1878 se fia efectuite pana la mediuloculu lunei curente.

P. T. domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele esacte, aratandu si post'a cea mai a prope de loculu unde locuiescu.

Pretiuulu abonamentulu este: pentru Brasiovu 8 fl. pe anu, 4 fl. pentru semestru si 2 fl. 50 cr. pe trei luni; cu dusulu in casa 10 fl. pe anu, 5 fl. pe semestru, si 3 fl. pe trei luni; pentru Austro-Ungari'a 10 fl. v. a. pe anu, 5 fl. pe unu semestru si 3 fl. pe trei luni, ér' pentru strai-natate 12 fl. pe anu, 6 fl. pe siese luni si 4 fl. pe trei luni.

Resbelulu.

Turcii s'au retrasu din Adrianopolu cu tóte trupele si tunurile si russii au ocupatu in 19 l. c. cetatea. Trebuie ca turcii au parasitu Adrianopolea numai in urm'a unei intielegeri ca-ci indata ce s'a pusu in miscare Mehemet-Ali cu óstea s'a, au plecatu si delegatii de pace turcesci la quartirulu marelu duce Nicolae. In 18 l. c. acesti'a ajunsera in Hermanli si fura condusi de unu generalu russescu la marele duce. Nu se cunoesce inca pana astadi resultatulu, dér' déca e a-deveratu ca trupele russesci fraterniséza cu cele turcesci la Rasgrad apoi acést'a p^ote fi unu bunu omeu de pace. Deocamdata turcii sunt in cea mai mare strimtóre. Populatiunea fuge in massa dinaintea russiloru. 300.000 ómeni se fia pe drumuri. Confusiunea e la culme, consiliulu ministriloru din Constantinopolu e in permanentia. Se anuntia ca sultanulu ar' fi decisu a desvelu stindirtulu profetulu, ba unii sustienu ca ar' fi si proppcatu pe mahomedani la resistintia suprema. Russii au fostu primiti in Adrianopolu de-o deputatiune turcésca, care le-a oferitu predarea cetatii. Chrestinii sustienu ordinea in orasiu. — Acuma, dupa o scire din Aten'a a isbucnit u revolutiunea si in Thessalia. Greci'a inca se totu mai pregatesce. Nu a gresitu care a disu ca atunci candu voru fi russii la portile Constantinopolei se voru pune in fine si grecii in miscare.

„Plecat-amu noue din Vaslui
Si cu sergentulu diece,
Si nu'i erá, dieu, nimerui
In pieptu anim'a rece.
Voiosi cá siomulu celu usioru
Ce sbóra de pe munte,
Aveamu chiaru pene la picioru,
Si aveamu si pene in frunte.

Toti dorobanti, toti caciulari,
Romani de vitia vechia,
Portandu opinci, sumanu, itiari,
Si cucim'a p'ó ureche.
Ne dase nume de Curcani
Unu hátru bunu de glume:
Noi amu schimbatu lenga Balcani
Porecl'a in renume.

Din campu, d'acasa, dela plugu
Plecat-amu asta véra
Cá se scapamu de turci, de jugu
Serman'a scumpa tiéra.
Asiá ne spuse in grainlu seu
Sergentulu Matragana,
Si noi ne-amu dusu cu Dumnedieu,
Ne-amu dusu cu voia buna.

Ori-cine in cale ne intalniá
Cantandu in gur'a mare,
Statea pe locu s' ademeniá
Coprinsu de admirare;
Apoi in trecatu ne intrebá
De mergemu la vr'ó nunta?
Noi raspundeamu in hohotu: Ba!
„Sburamu la lupta crunta!“

— „Cu dile mergeti, dragii mei,
„Si se veniti cu dile!“
Diceau atunci betrani, femei
Si preoti si copile;
Dér' celu sergentu far' de musteti
Racnea: „se n'aveti téma,
„Romanulu are siepte vietii
„In pieptu'i de arama!“

Ah! cui ar' fi trecutu prin gandu
Si ar' fi crediutu vr'odata,
Ca multi lipsi-voru in curendu
Din mandr'a nóstra céta!
Priviti! din uoue cati eramu
Si cu sergentulu diece,
Remas'am singuru eu . . . si am
In pieptu anim'a rece!

Crudu e candu intra prin stejaru
Naprasnic'a secure
D'abate toti copacii mari
Din falnic'a padure!
Dér' vai d'a lumii négra stea
Candu mórtea nemilósa
Cá 'n codru viu petrunde 'n ea
Si candu securea'i cósa!

Copii! aduceți unu urcioru
De apa de sub stanca
Se stingu pojarulu meu de doru
Si jalea mea adenca.
Ah! ochi'mi sunt plini de schintei
Si multa cumplitu me dóre
Candu me gandescu la fratii mei
Cu toti periti in flóre!

Cobuzu ciobanu in Calafatu
Cantá voiosu din fueru,
Ér' noi jocamu hor'a din satu
Rtdiendu d'alu bómbei siueru.
D'odat' o schija de obuzu
Trasnindu — manca-o-ar'foculu! —
Retéza capulu lui Cobuzu
Si ea ne curma joculu.

Trei dile in urma am resbitu
Prin Dunarea umflata,
Si nu departe amu tabaritu
De Plevn'a blestemata.
In faci'a nóstra se inaltiá
A Grivitzei reduta,
Balauru cruntu ce amenintiá
Cu ghiara'i neveduta.

Dér' si noi inca o pandiamu
Cum se pandesce o fiéra
Si totu chiteamu si ne gandiamu
Cum se ne cada in ghiara.
Din diori in diori si turcii si noi
Sverleamu in aeru plumbii
Cum sverli graunti de papusioi
Cá se hranesci porumbii.

Si tunuri sute bubuiá . . .
Se clatiná pamentulu!
Si mii de bombe vijieau
Trecundu in sboru cá ventulu.
Siedea ascunsu turcu 'n ocolu
Cá ursu 'n vizunia,
Pe candu trageamu noi totu in golu,
Elu totu in carne via . . .

Tintesiu era dibaciu tunaru,
Caci tóte-a lui ghiulele
Loviau turcesculu furnicarú,
Ducundu mórtea cu ele;
Déru intr'ó di veni din fortu
Unu glonte, numai unulu,
Si bietulu Tintesiu cadiu mortu
Imbraçisandu'si tunulu.

P'ó nópte órba, Branu si Vladu
Erau in sentinele:
Ferbiá vezduhulu cá unu iadu
De bómbe, de srapnele.
In diori gasit' amu p'amendoui
Taiati de iatagane
Aleturea c'unu moviloii
De lesiuri musulmane.

Sermanii! bine s'au luptatu
Cu lif'a cea pagana,
Si chiaru murindu ei n'au lasatu
Se cad' arm'a din mana.
Dér' ce folosu! Cét'a scadea,
Si acum'a remasese
Cinci numai, cinci flacai din ea
Si cu sergentulu siese! . . .

Veni si diu'a de asaltu
Cea di de sange uda!
Parea totu omulu mai inaltu
Faci'a cu mórtea cruda.
Sergentulu nostru, puiu de smeu,
Ne dis' aste cuvinte:
„Catu n'omu fi mortii, voi cinci si eu,
Copii! totu inainte!“

(Conv. Lit.)

Facundu trei cruci, noi amu respunsu
„Aminu si Dómne ajuta!“
Apoi la fuga amu impunsu
Spre a turciloru reduta.
Alelei! Dómne cumu sburau
Voinicii toti cu mine!
Si cumu la siantiuri alergau
Cu scari si cu fasine!

Éta-ne-ajunsi . . . inca unu pasu.
Ur'a! nainte! ur'a!
Ér' multi remanu fora de glasu:
Le inchide mórtea gur'a!
Redut'a in noi rapede unu focu
Catu nu'lu incape gandulu.
Unu siru intregu s'abate in locu,
Dér' altulu ii ié rendulu.

Burcelu, in siantiu móre sdobindu
O tivga paganésca.
Sioimu in radanu cade racnindu:
„Moldov'a se traiésca!“
Doui frati iesieni, ciuntiti de vii,
Se svercolescu in sange;
Nici unulu inse, dragi copii,
Nici unulu nu se plange.

Atunci vitezulu Capitanu
C'ó larga brazda in frunte
Striga voiosu: „Cine-i Curcanu
Se fie Sioimu de munte!“
Cu stégu 'n mani, elu sprintenelu
Se suie o scara inalta!
Eu cu sergentulu dupa elu
Sarimu dela olalta.

Prin foc, prin spagi, prin glonti, prin fum,
Prin mii de baionete,
Urcamu, luptamu . . . éta-ne acumu
Susu, susu, la parapete.
Alah! Alah! Turcii racnescu
Sarindu pe noi o suta.
Noi punemu stégulu romanescu
Pe crancen'a reduta.

Ur'a! Maretii se 'naltia in ventu
Drapelulu Romaniei!
Noi inse zacemu la pamentu,
Cadiuti prada urgiei:
Sergentulu móre siuerandu
Pe turci in respire,
Ér' capitanulu admirandu
Stindardu 'n faltaire!

Si eu, candu ochii am inchisu,
Candu mi-am luatú osind'a,
„Ah! potu se moru d'acumu, am disu,
„A nóstra e isband'a!“
Apoi, candu érași m'am trezitu
Din nóptea cea amara,
Colea pe rani eu am gasitu
Virtutea militara.

Ah! darear' Domnulu se'mi indreptu
Acést'a mana rupta,
Se'mi vindecu ranile din pieptu,
Se me 'ntorcu ér' la lupta.
Ca-ci nu'i mai scumpu nimic'a adi
Pe lumea pamentésca,
De catu unu nume de vitézu
Si mórte vitejésca!

V. Alesandri.

Sferlea 1 fl., Dimitriu Sferlea 1 fl., Erdélyi Iános n. 1 fl.,
Iuliu Pappfalvai 1 fl., Egy n. 50 cr., Elen'a Tamás 2 fl.,
Vasiliu Tamás 1 fl., Ioanu Bolcasiu 1 fl., George Hádai
50 cr., Papp Teodoru 60 cr., Georgiu Breancu 7 fl., Soci'a
s'a Sof'a Breancu 5 fl., Onutiu Dringo 2 fl., Martinu Adamu
1 fl., Iacobu Breancu 1 fl., Ioanu Bogdanu 2 fl., Teodoru
Rosiu, Beiusiu professoru gimnasialu 3 fl., Mari'a Rosiu
veduva 1 fl. 30 cr., Petru Rosiu gimnasistu 1 fl., Cinea
40 cr., Ioanu Zaic'a 2 fl., Famili'a Balasiu 2 fl., Flores
Bolcasiu 40 cr., Dr. Grünvald n. 1 fl., Parteniu Traianu
5 fl., Palladi 5 fl., Oláh Karolin'a 2 fl., Constantinu Dringo
1 fl., Vasiliu Dringo 1 fl., Timoteiu Foltutiu 1 fl., De-
metriu Selisteanu 1 fl., Ioanu Lenc'a 20 cr., Iliseu Gerlanu
20 cr., Teodoru Petrea Sodu invetiatoriu 7 cr., Petru Ci-
handu Rossi'a 1 fl., Unu preotu 20 cr., Alesandru Pop'a
1 fl., Unu notariu romanu 1 fl., Kain Iacobu 1 fl., N. N.
5 fl., Franciscu 1 fl., Mari'a Frentiu 1 fl., Alesandru Ar-
deleanu 1 fl., Georgiu Lázarú 5 fl., Teodoru Ardeleanu 1 fl.,
Mihaiu Cosm'a 5 fl., Belényesi Iózsef 1 fl., Percas Petru
40 cr., Hermán Gábor 20 cr., Dimitrie Mihali 1 fl., Se-
bastianu Andru 2 fl., Georgiu Papp funeriu 2 fl., Unu
preotu 5 fl., Alesandru Indre 1 fl., Iosef'a Papp 5 fl.,
Teodoru Kóvári 5 fl., Dsiór'a Irin'a Antalú 1 fl., 40 cr.,
Teodoru Lazaru 50 cr., Kóvári Samuelu 40 cr., Kóvári
Pali 40 cr. (Va urmá.)

Gelou, 27 Decembre 1877.

Multu onorate dle Redactoru! Brav'a armata romana
'si-a castigatu prin resbelulu din anulu acesta chiaru admi-
ratiunea popóreloru culte. Armata romana a astupatu ge-
rile inimiciloru calumniatori, dovedindu in fapta, ca roma-
nulu scie folosi arm'a cá ori-care poporu belicu.

Pe catu e de mare bucuri'a nóstra pentru bravulu
reportate de romani, pe atatu e érasii compatimirea nóstra
de cei vulnerati pe campulu de onóre, deci adunandu si
una mica sumulitia spre scopulu vulneratiloru romani, ro-
gu se publicati urmatori'a: Colecta in bani in fá-
vórea vulneratiloru romani, cari se lupta contra inimiciloru
crestinescu, colectati din comun'a Gelou prin subscribitu:
totu-odata ve rogu, cá acest'a suma se o espedati la desti-
natiunea lorú.

M. o. d. Nicolau Popu, parochu in Fenésiu 1 fl.,
Ioanu Cosma 1 fl., George Goranu 1 fl., Iacobu Muresianu
1 fl., Simeonu Vele 40 cr., Dumitru Mironu 40 cr., Teo-
doru Lapusianu, invet. sec. 30 cr., Andreiu Campenu 60 cr.,
Ioanu Lapusianu 50 cr., Palagia Cosma 50 cr., Ioanu Ma-
risiu 50 cr., Iosifu Cotisialu 50 cr., Onutiu Bulboca 50 cr.,
Costanu Vele 50 cr., Onutiu Maieru 20 cr., Nicolau Oltéanu
80 cr., Eliseu Barbosu, invetiat. prim. 50 cr. Sum'a
10 fl. 20 cr. v. a., din care suma 20 cr. s'au spesatu pentru
expeditiune, ér' restulu cu datulu de astadi 'lu tramitu.

Primiti s. c. 1

Eliseu Barbosu m. p.,
invetiat. prim. conf.

Anunciu.

Subscribitulu mi-am transpusu cancelari'a ad-
vocatiala dela Abrudu la Sibiu, Strad'a urezului
Nr. 25 in etagiulu alu II-lea; ceea ce prin acéstu
cu aceea observare se aduce la cunosciinta a ono-
ratului publicu si a clientiloru mei, cumca tóte
cauzele deja mie incredintiate si incredintiate le
voiu efeptu cu tóta promptitudinea si conscientios-
tatea.

Sibiu, in 1 Ianuaru 1878.

L. Basiliu Popp d'Harsianu,
advocatu regnicolaru.

2-3

CAROLU SCHUSTER

are onóre de a face priu acéstu cunoscutu, ca a
luatu in proprietatea s'a farmacia (Apotheke) cu
firm'a:

„LA ANGERULU PAZITORIU“

in Têrgulu graului si totu-deodata 'si permite a
aretá, c'a arangeat'ó cumu nu se póte mai bine,
pentru a poté multiumi pe onorabilulu publicu in
tóte directiunile sciintiei. Recomanda cu deosebire
bogatulu seu depositu de specialitatile articuleloru
indigene, cá si straine, asemenea si de celu mai
bunu si finu articulu de toaleta cu pretiurile cele
mai moderate, cu incredintiarea despre o solida
si prompta expeditiune. 2--6

Cursulu la burs'a de Vien'a
din 23 Ianuaru st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques)	63.70	Obliq. rurali ungare	78.75
5% Rent'a-argintu (im- prumutu nationalu). 67.—		„ „ Banat-Timis. 78.—	
Losurile din 1860	114.30	„ „ transilvane. 77.—	
Actiunile bancei nation. 810.—		„ „ croato-slav. 85.—	
„ instit. de creditu 226.10		Argintulu in marfuri	103.20
Londr'a, 3 luni.	118.30	Galbini imperatesci	5.58 ¹ / ₂
		Napoleond'ori	9.45
		Marci 100 imp. germ.	53.75

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gótt si fiu Henriu.

Ajutorie pentru raniti.

Brasiovu, in Decembre 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primite de
subsemnatulu prin domn'a Iuli'a Moldovanu dela
romani din Bozias si tramise prinçiuului Dimitrie Gr.
Ghic'a, presiedintele „Crucei rosie“ la Bucuresci.

Diamandi I. Manole.

Iuli'a Moldovanu 2 fl., Vasilie Olteanu, concipientu
1 fl., Claudia Moldovanu 1 fl., Emilu Moldovanu, studinte
1 fl., Mari'a Coste 50 cr. si 1 capn de panza, An'a Adamu
1 buc. panza si 10 cr., Mari'a Romanu 10 cr., An'a Mol-
dovanu 10 cr., An'a Stefu 5 cr., Szia Iuanu 10 cr., Mari'a
Hancu 5 cr. Sum'a 6 fl.

Din Abrudu prin dlu Alesandru St. Siu-
lutiu:

Iosifu Crisianu, advocatu 20 fl., Radu Iantea, invet.
2 fl., Alesandru Lazaru, propriet. 2 fl., Ioanu Popu, pro-
priet. 5 fl., Alesandru Cobora, propriet. 2 fl., G. N. Moldo-
vanu, negutiati. 5 fl., Simione Carcesiu, senatoru 1 fl., An-
delu Popovicu 2 fl., Victoru Baritiu, notariu 3 fl. v. a.
Sum'a 42 fl. v. a.

Beiusu, 10 Ianuaru n. 1878.

Onorate dle Redactore! Dupace tunulu dela Calafatu
deschise junei armate romane calea spre gloria si marire,
urmá una seria de fapte maretie dela Nicopoli, Grivitz'a,
Rahov'a si triumfulu dela Plevn'a, care stórsera admiratiunea
lumei civilizate si implura peptulu nostru de cea mai justa
mandria nationala, suscitandu de nou cele mai viui simpa-
thii catra osteni romani, frati d'unu sange si d'ó mama,
cari prin eroismulu, devotamentulu si abnegatiunea lorú cá
demni urmasi ai legionariloru vechiei Rome reinviara glori'a
stramosiésca. Dér' glori'a armelor romane s'a castigatu cu
sacrificiulu a numerósé vietii de ale vitejiloru si a lasatu pe
multi bravi osteni, suferindu de ranele capatate pe campulu

de onóre. Intru alinarea suferintiloru acestoru bravi tre-
bue se alerge fiecare anima romanésca, de aceea si noi cá
romane si chrestine, petrunse de simtiemintele, cari domina
astadi intrég'a romanime, n'amu potutu lasá ocaziunea de a
aretá, ca si aici la pótele muntiloru carunti ai Bihariei se
afia anime doiose de romanu, care intindu dupa potintia
obolulu lorú spre acelu scopu chrestinescu si umanitariu.

Deci dupa starea si posetiunea nóstra deschidendu
liste de ofrande, romanii din locu si giuru n'au pregetatu a
rspunde cu caldura la apelulu nostru, asia, ca poturamu
aduná sum'a de 386 fl. 20 cr., carea o amu si tramisu cu
post'a din 6 Ianuaru domnului Dimitrie Ghic'a, presiedintele
societatiei „Crucea rosia“ in Bucuresci.

Alaturandu aci 2 liste de ofrande, te rogamu dle
Redactore se binevoiesci a le publicá in diuariulu ce'lu
redigi.

De altmentrea primesce, dle Redactoru, espressiunea
distinsei stime si consideratiuni, ceti pastramu.

Hermine Ignatu nasc. Boesianu.

Irin'a Antal nasc. Papp Szilágyi.

List'a ofertelorú adunate pentru ajutoriulu
ostasiloru romani raniti in lupt'a cu turcii.

Beiusiu, 7 Novembre 1877 Irin'a Antalú cá
collectanta.

(Az adomány gyűjtésének egyesek általi eszközlese se-
gély bizottságok alakításának betöltása mellett — enge-
délyeztettik.)

Belényes, 1877 November 9-én Beliczey m. p. szólgabiró.

Famili'a Antalú, protopopu 10 fl., Unu preotu romanu
25 fl., Unu filoromanu 2 fl., Elisabet'a Buteanu 3 fl., Ni-
colau Cristea 1 fl., Ioanu Pantea 50 cr., Iosifu Varg'a 50 cr.,
Teodoru Pop'a 50 cr., Ann'a Christea 50 cr., N. N. 2 fl.,
Dimitrie Negreanu 2 fl. 50 cr., Iulian'a Vass 2 fl., Traianu
Negreanu 50 cr., Egy n. 1 fl., Mari'a Valtner 1 fl., Egy
n. 2 fl., Elisabet'a Mihutiu 10 fl., Mari'a Cosm'a 2 fl.,
Iulian'a Milianu 1 fl., Constanti'a Fassie 2 fl., Vasiliu